

32011R1175

L 306/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

23.11.2011.

UREDBA (EU) br. 1175/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 16. studenoga 2011.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 121. stavak 6.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Koordinacija ekonomskih politika država članica u Uniji, kako je predviđeno Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU), trebala bi podrazumijevati poštovanje općih načela stabilnih cijena, zdravih javnih financija i monetarnih uvjeta te održive platne bilance.
- (2) Pakt o stabilnosti i rastu prvotno se sastojao od Uredbe Vijeća (EZ) br. 1466/97 od 7. srpnja 1997. o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika ⁽³⁾, Uredbe Vijeća (EZ) br. 1467/97 od 7. srpnja 1997. o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita ⁽⁴⁾, te Rezolucije Europskog Vijeća od 17. lipnja 1997. o Paktu o stabilnosti i rastu ⁽⁵⁾. Uredbe (EZ) br. 1466/97 i (EZ) br. 1467/97 izmijenjene su 2005. godine Uredbama (EZ) br. 1055/2005 ⁽⁶⁾ odnosno (EZ) br. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Osim toga, usvojeno je Izvješće Vijeća od 20. ožujka 2005. o „Poboljšanju provedbe Pakta o stabilnosti i rastu” ⁽⁸⁾.
- (3) Pakt o stabilnosti i rastu temelji se na cilju zdravih javnih financija kao sredstvu za jačanje uvjeta za stabilnost cijena i za snažan održivi rast poduprt financijskom stabilnošću, čime se podupire ostvarivanje ciljeva Unije za održivim rastom i zapošljavanjem.
- (4) Preventivni dio Pakta o stabilnosti i rastu zahtijeva da države članice postignu i održavaju srednjoročan proračunski cilj te u tu svrhu dostave programe za stabilnost i konvergenciju. On bi imao koristi od strožih oblika nadzora kako bi se osigurala dosljednost i usklađenost država članica s okvirom Unije za proračunsku koordinaciju.
- (5) Sadržaj programa stabilizacije i konvergencije kao i postupak za njihovo ispitivanje trebalo bi dodatno razraditi na nacionalnoj razini i na razini Unije, s obzirom na iskustvo stečeno prilikom provedbe Pakta o stabilnosti i rastu.
- (6) Proračunski ciljevi u programima stabilizacije i konvergencije trebali bi izričito uzeti u obzir mjere usvojene u skladu sa općim smjernicama ekonomskih politika, smjernicama za politike zapošljavanje država članica i Unije, te općenito s nacionalnim programima reformi.
- (7) Programe stabilizacije i konvergencije trebalo bi izraditi prije donošenja ključnih odluka o nacionalnim proračunima za sljedeće godine. Stoga bi trebalo utvrditi odgovarajući rok za dostavu programa stabilizacije i konvergencije. Uzimajući u obzir specifičnosti proračunske godine Ujedinjene Kraljevine, trebalo bi utvrditi posebne odredbe o danu do kojeg ta država članica treba dostaviti programe konvergencije.
- (8) Iskustva stečena i pogreške učinjene tijekom prvog desetljeća ekonomske i monetarne unije ukazuju na potrebu za poboljšanim gospodarskim upravljanjem u Uniji, koje bi se trebalo temeljiti na snažnijoj nacionalnoj odgovornosti u pogledu zajednički dogovorenih pravila i politika i na solidnijem okviru nadzora nacionalnih ekonomskih politika na razini Unije.

⁽¹⁾ SL C 150, 20.5.2011., str. 1.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 28. rujna 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 8. listopada 2011.⁽³⁾ SL L 209, 2.8.1997., str. 1.⁽⁴⁾ SL L 209, 2.8.1997., str. 6.⁽⁵⁾ SL C 236, 2.8.1997., str. 1.⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1055/2005 od 27. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika (SL L 174, 7.7.2005., str. 1.).⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1056/2005 od 27. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1467/97 o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita (SL L 174, 7.7.2005., str. 5.).⁽⁸⁾ Vidjeti dokument 7423/05 na <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=en>.

- (9) Poboljšani okvir gospodarskog upravljanja trebao bi se oslanjati na nekoliko međusobno povezanih i usklađenih politika za održivi rast i zapošljavanje, posebno na strategiji Unije za rast i stvaranje radnih mjesta, s posebnim naglaskom na razvoj i jačanje unutarnjeg tržišta, potporu međunarodnoj trgovini i konkurentnosti, Europski semestar za jačanje koordinacije ekonomskih i proračunskih politika (Europski semestar), učinkovit okvir za sprečavanje i ispravljanje prekomjernih državnih deficita (Pakt o stabilnosti i rastu), solidan okvir za sprečavanje i ispravljanje makroekonomskih neravnoteža, minimalne zahtjeve za nacionalne proračunske okvire i pojačano reguliranje i nadzor financijskih tržišta, uključujući makrobonitetni nadzor Europskog odbora za sistemske rizike.
- (10) Pakt o stabilnosti i rastu i cjelokupan okvir gospodarskog upravljanja dopunjuju i podupiru strategiju Unije za rast i stvaranje radnih mjesta. Poveznice između različitih sastavnica ne bi trebale omogućiti izuzeća od odredbi Pakta o stabilnosti i rastu.
- (11) Jačanje gospodarskog upravljanja trebalo bi sadržavati pojačano i pravodobnije uključivanje Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata. Iako se priznaje da su sugovornici Europskog parlamenta u okviru dijaloga relevantne institucije Unije i njihovi predstavnici, nadležni odbor Europskog parlamenta može državi članici koja je predmet preporuke Vijeća dati mogućnost sudjelovanja u razmjeni mišljenja, u skladu s člankom 6. stavkom 2. ili člankom 10. stavkom 2. Sudjelovanje države članice u takvoj razmjeni mišljenja je dobrovoljno.
- (12) Komisija bi trebala imati snažniju ulogu u postupku pojačanog nadzora u vezi s ocjenama koje su specifične za pojedinu državu članicu, praćenjem, izravnim misijama, preporukama i upozorenjima.
- (13) Programi stabilizacije i konvergencije te nacionalni programi reformi bi trebali biti pripremljeni na usklađen način, a trebalo bi uskladiti i vrijeme njihove dostave. Te bi programe trebalo dostaviti Vijeću i Komisiji. Oni bi trebali biti objavljeni.
- (14) U okviru Europskog semestra, ciklus nadzora i koordinacije politika počinje na početku godine s horizontalnim preispitivanjem kojim Europsko vijeće, na temelju analiza Komisije i Vijeća, utvrđuje glavne izazove Unije i europa-dručja te daje strateške smjernice o politikama. Na početku godišnjeg ciklusa nadzora trebale bi se održati i rasprave u Europskom parlamentu, pravodobno prije održavanja rasprave u Europskom vijeću. Prilikom pripreme programa stabilizacije i konvergencije te nacionalnih programa reformi države bi članice trebale voditi računa o horizontalnoj smjernici Europskog Vijeća.
- (15) Radi povećanja nacionalne odgovornosti za Pakt o stabilnosti i rastu, nacionalni bi proračunski okviri trebali u potpunosti biti usklađeni s ciljevima multilateralnog nadzora u Uniji i posebno s Europskim semestrom.
- (16) U skladu s pravnim i političkim propisima svake države članice, nacionalni bi parlamenti trebali biti propisno uključeni u Europski semestar i pripremu programa stabilizacije i konvergencije, te u nacionalne programe reformi kako bi se povećali transparentnost i utjecaj te odgovornost za donesene odluke. U okviru Europskog semestra bi se prema potrebi trebalo savjetovati s Gospodarskim i financijskim odborom, Odborom za ekonomsku politiku, Odborom za zapošljavanje i Odborom za socijalnu sigurnost. U okviru Europskog semestra u pogledu glavnih pitanja o politikama bi trebalo prema potrebi uključiti relevantne dionike, posebno socijalne partnere, u skladu s odredbama UFEU-a i nacionalnim pravnim i političkim propisima.
- (17) Pridržavanje srednjoročnih ciljeva u pogledu proračunskih pozicija trebalo bi omogućiti državama članicama granicu sigurnosti u odnosu na referentnu vrijednost od 3 % BDP-a za osiguranje održivih javnih financija ili brzog napretka prema održivosti, dok se ostavlja prostor za proračunsko manevriranje, posebno vodeći računa o potrebi za javnim ulaganjima. Trebalo bi redovito ažurirati srednjoročni proračunski cilj na temelju zajednički dogovorene metode koja na odgovarajući način odražava rizike eksplicitnih i implicitnih obveza za javne financije, u skladu s ciljem Pakta o stabilnosti i rastu.
- (18) Obvezu postizanja i održavanja srednjoročnog proračunskog cilja treba uspostaviti određivanjem načela za kretanje prilagodbe prema srednjoročnom cilju. Ova bi načela između ostalog trebala osigurati da se neočekivani prihod, naime prihod koji premašuje onaj koji se obično može očekivati od gospodarskog rasta, dodijeli za smanjenje duga.
- (19) Obveza postizanja i održavanja srednjoročnog cilja trebala bi se odnositi na sve države članice.

- (20) Trebalo bi ocijeniti dostatan napredak prema srednjoročnom proračunskom cilju na temelju sveobuhvatne procjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez uračunavanja diskrecijskih mjera na strani prihoda. U vezi s tim, sve dok se ne postigne srednjoročni proračunski cilj, stopa rasta državnih rashoda obično ne bi trebala prijeći referentnu srednjoročnu stopu potencijalnog rasta BDP-a, pri čemu se povećanja koja prelaze ovu normu usklađuju s diskrecijskim povećanjima državnih prihoda, a diskrecijska smanjenja prihoda nadoknađuju se smanjenjem rashoda. Referentna srednjoročna stopa potencijalnog rasta BDP-a trebala bi se izračunavati u skladu sa zajednički dogovorenim metodom. Komisija bi trebala objaviti metodu izračuna ovih projekcija i dobivene referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a. Potrebno je uzeti u obzir potencijalno vrlo veliku varijabilnost investicijskih izdataka, posebno u slučaju malih država članica.
- (21) Potrebno je zahtijevati brže kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju za one države članice kod kojih razina duga prelazi 60 % BDP-a ili koje imaju iskazane znatne rizike u pogledu održivosti sveukupnog duga.
- (22) Trebalo bi odobriti privremeno odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju kada je ono posljedica neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice koji ima veliki utjecaj na financijsko stanje opće države ili u slučaju ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini kako bi se omogućio gospodarski oporavak, pod uvjetom da to srednjoročno ne ugrožava fiskalnu održivost. Prilikom odobravanja privremenog odstupanja od srednjoročnog proračunskog cilja ili primjerenog usklađivanja prema tom cilju također bi se trebala uzeti u obzir provedba većih strukturnih reformi, pod uvjetom održavanja granice sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita. U ovom kontekstu posebnu bi pozornost trebalo posvetiti sistemskim mirovinskim reformama, pri čemu bi odstupanje trebalo odražavati izravne dodatne troškove radi preusmjerenja doprinosa sa stupa kojim se javno upravlja na onaj koji je financiran iz mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem. Mjere na temelju kojih se imovina ponovno prenosi sa stupa koji je financiran iz mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem na onaj kojim se javno upravlja trebale bi se smatrati jednokratnima i privremene naravi te bi zbog toga trebale biti isključene iz strukturnog salda koji se koristi za ocjenjivanje napretka u odnosu na srednjoročni proračunski cilj.
- (23) U slučaju značajnog odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, Komisija bi trebala uputiti upozorenje dotičnoj državi članici, te bi nakon toga u roku od mjesec dana trebalo uslijediti ispitivanje stanja od strane Vijeća i preporuka o potrebnim mjerama za prilagodbu. U preporuci bi trebao biti utvrđen rok od najviše pet mjeseci za rješavanje odstupanja. O poduzetom bi djelovanju dotična država članica trebala izvijestiti Vijeće. Ako dotična država članica ne poduzme odgovarajuće djelovanje u roku koji odredi Vijeće, Vijeće bi trebalo donijeti odluku kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje i o tome treba izvijestiti Europsko vijeće. Važno je da se propusti država članica u pogledu poduzimanja odgovarajućeg djelovanja pravodobno utvrde, posebno ako se propust ne otkloni. Komisija bi trebala imati mogućnost davanja preporuke Vijeću o donošenju revidiranih preporuka. Komisija bi prema potrebi trebala imati mogućnost pozivanja ESB-a na sudjelovanje u nadzornim misijama u državama članicama europodručja i državama članicama koje sudjeluju u Sporazumu od 16. ožujka 2006. između Europske središnje banke i nacionalnih središnjih banaka država članica izvan europodručja o utvrđivanju operativnih postupaka za tečajni mehanizam u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije⁽¹⁾ („ERM2”). Komisija bi trebala izvijestiti Vijeće o ishodu misije i, ako je to potrebno, trebala bi imati mogućnost donošenja odluke o objavljivanju svojih nalaza.
- (24) Vijeću bi trebalo dodijeliti ovlaštenje za donošenje pojedinih odluka kojima se utvrđuje nepoštovanje preporuka od strane Vijeća, na temelju članka 121. članka 4. UFEU-a o uspostavi političkih mjera u slučaju da država članica znatno odstupa od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju. Te mjere su kao dio koordinacije ekonomskih politika država članica koje se provode u Vijeću, kako je predviđeno člankom 121. stavkom 1. UFEU-a, sastavni dio daljnjeg praćenja navedenih preporuka na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a. Suspenzija prava glasa članova Vijeća koji zastupaju države članice čija valuta nije euro prilikom donošenja odluke Vijeća o nepoštovanju preporuka koje su upućene državama članicama čija valuta nije euro na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a izravna je posljedica takve odluke koja je sastavni dio daljnjeg praćenja te preporuke i odredbe članka 139. stavka 4. UFEU-a, kojom se pravo glasa o takvim preporukama ograničava na države članice čija je valuta euro.
- (25) Kako bi se osiguralo da države članice čija je valuta euro poštuju okvir Unije za proračunski nadzor trebalo bi uspostaviti poseban provedbeni mehanizam na temelju članka 136. UFEU-a za slučajeve znatnog odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju.

⁽¹⁾ SL C 73, 25.3.2006., S. 21

- (26) Prilikom upućivanja u Uredbi (EZ) br. 1466/97 trebalo bi voditi računa o novom brojčanom označavanju članaka UFEU-a.
- (27) Uredbu (EZ) br. 1466/97 bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1466/97 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim

„Članak 1.

Ovom Uredbom određuju se pravila za sadržaj, dostavljanje, ispitivanje i praćenje programa stabilizacije i programa konvergencije, kao dio multilateralnog nadzora od strane Vijeća i Komisije, kako bi se u ranoj fazi spriječila pojava prekomjernog deficita opće države, te promicao nadzor i koordinacija ekonomskih politika, čime se podupire ostvarivanje ciljeva Unije u pogledu rasta i zapošljavanja.”;

2. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) ‚države članice sudionice‘ znači države članice čija je valuta euro;
- (b) ‚države članice nesudionice‘ znači države članice osim onih čija je valuta euro.”

3. Umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 1-A

EUROPSKI SEMESTAR ZA KOORDINACIJU EKONOMSKIH POLITIKA

Članak 2-a

1. Radi osiguranja jače koordinacije ekonomskih politika i trajne konvergencije ekonomskih učinaka država članica, Vijeće provodi multilateralni nadzor kao sastavni dio Europskog semestra za koordinaciju ekonomskih politika u skladu s ciljevima i zahtjevima navedenim u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

2. Europski semestar uključuje:

- (a) oblikovanje i nadzor provedbe općih smjernica ekonomskih politika država članica i Unije (opće smjernice ekonomskih politika) u skladu s člankom 121. stavkom 2. UFEU-a;

- (b) oblikovanje i preispitivanje provedbe smjernica za zapošljavanje koje države članice moraju uzeti u obzir u skladu s člankom 148. stavkom 2. UFEU-a (smjernice o zapošljavanju);

- (c) dostavu i ocjenu programa stabilizacije i konvergencije država članica na temelju ove Uredbe;

- (d) dostavu i ocjenu nacionalnih programa reformi država članica koji podupiru strategiju Unije za rast i stvaranje radnih mjesta uspostavljenih u skladu sa smjernicama iz točaka (a) i (b) te općim smjernicama za države članice koje daju Komisija i Europsko Vijeće na početku godišnjeg ciklusa nadzora;

- (e) nadzor za sprečavanje i ispravljanje makroekonomskih neravnoteža iz Uredbe (EU) br. 1176/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2011. o sprečavanju i ispravljanju makroekonomskih neravnoteža (*).

3. Kako bi se tijekom Europskog semestra osiguralo pravovremeno i integrirano savjetovanje o makroekonomskim i makrostrukturnim politikama, Vijeće u pravilu nakon ocjene ovih programa, na temelju preporuka Komisije, državama članicama upućuje smjernice koristeći pravne instrumente predviđene na temelju članaka 121. i 148. UFEU-a te na temelju ove Uredbe i Uredbe (EU) br. 1176/2011.

Države članice vode računa o smjernicama koje su im upućene prilikom razrade svojih ekonomskih politika, politika zapošljavanja i proračunskih politika prije donošenja ključnih odluka u vezi s nacionalnim proračunima za sljedeće godine. Komisija prati napredak.

Nepostupanje države članice prema primljenim smjernicama može dovesti do:

- (a) daljnjih preporuka za poduzimanje posebnih mjera;
- (b) upozorenja Komisije u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a;
- (c) mjera u skladu s ovom Uredbom, Uredbom (EZ) br. 1467/97 ili Uredbom (EU) br. 1176/2011.

Provedba mjera podliježe pojačanom nadzoru Komisije i može uključivati nadzorne misije u skladu s člankom -11. ove Uredbe.

4. Europski parlament propisno sudjeluje u Europskom semestru kako bi se povećala transparentnost i utjecaj te odgovornost za donesene odluke, posebno putem gospodarskog dijaloga u skladu s člankom 2-ab ove Uredbe. U okviru Europskog semestra traži se prema potrebi mišljenje Gospodarskog i financijskog odbora, Odbora za ekonomsku politiku, Odbora za zapošljavanje i Odbora za socijalnu sigurnost. Relevantni dionici, posebno socijalni partneri uključeni su prema potrebi u okvir Europskog semestra o glavnim pitanjima u pogledu politika u skladu s odredbama UFEU-a, te nacionalnim pravnim i političkim propisima.

Predsjednik Vijeća i Komisija u skladu s člankom 121. UFEU-a i prema potrebi predsjednik euroskupine godišnje izvješćuju Europski parlament i Europsko vijeće o rezultatima multilateralnog nadzora. Ova izvješća trebaju biti sastavni dio gospodarskog dijaloga iz članka 2-ab ove Uredbe.

(*) SL L 306, 23.11.2011., str. 25.”

4. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 1-Aa

GOSPODARSKI DIJALOG

Članak 2-ab

1. Kako bi se pojačao dijalog između institucija Unije, posebno Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije te kako bi se osigurala veća transparentnost i odgovornost, nadležni odbor Europskog parlamenta može pozvati predsjednika Vijeća, Komisije i prema potrebi predsjednika Europskog vijeća ili predsjednika euroskupine da nastupe pred odborom i raspravljaju o:

- (a) informacijama o općim smjernicama ekonomskih politika u skladu s člankom 121. stavkom 2. UFEU-a, koje je odboru dostavilo Vijeće;
- (b) općim smjernicama za države članice koje daje Komisija na početku godišnjeg ciklusa nadzora;
- (c) zaključcima Europskog vijeća o usmjerenju ekonomskih politika u okviru Europskog semestra;
- (d) rezultatima multilateralnog nadzora provedenog u skladu s ovom Uredbom;
- (e) zaključcima Europskog vijeća o usmjerenju i rezultatima multilateralnog nadzora;
- (f) reviziji provođenja multilateralnog nadzora na kraju Europskog semestra;

(g) preporukama Vijeća koje su upućene državama članicama u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a u slučaju znatnog odstupanja i izvješću Vijeća za Europsko vijeće, kako je utvrđeno u članku 6. stavku 2. i članku 10. stavku 2. ove Uredbe.

2. Od Vijeća se u pravilu očekuje poštovanje preporuka i prijedloga Komisije ili javno obrazloženje svojeg stajališta.

3. Nadležni odbor Europskog parlamenta može u skladu s člankom 6. stavkom 2. ili člankom 10. stavkom 2. pružiti priliku državi članici koja je predmet preporuke Vijeća da sudjeluje u razmjeni mišljenja.

4. Vijeće i Komisija redovito obavješćuju Europski parlament o primjeni ove Uredbe.”;

5. članak 2.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.a

Svaka država članica ima različiti srednjoročni cilj za svoje stanje proračuna. Ti se srednjoročni proračunski ciljevi koji su specifični za pojedinu državu mogu razlikovati od zahtjeva u pogledu stanja blizu uravnoteženosti ili u višku, te pružaju granicu sigurnosti koja se tiče omjera državnog deficita od 3 % BDP-a. Srednjoročni proračunski ciljevi osiguravaju održivost javnih financija ili brz napredak prema takvoj održivosti dok omogućuju prostor za proračunski manevar, posebno uzimajući u obzir potrebe za javnim ulaganjem.

Uzimajući u obzir navedene čimbenike, za države članice sudionice i za države članice sudionice ERM2 srednjoročni proračunski ciljevi koji su specifični za svaku pojedinu državu određuju se unutar utvrđenog raspona između -1 % BDP-a i uravnoteženosti ili viška, u ciklički prilagođenim uvjetima, iskazano neto nakon jednokratnih i privremenih mjera.

Srednjoročni proračunski cilj revidira se svake tri godine. Srednjoročni proračunski cilj države članice može se dodatno revidirati u slučaju provedbe strukturne reforme s većim utjecajem na održivost javnih financija.

Poštovanje srednjoročnog proračunskog cilja uključeno je u nacionalne srednjoročne proračunske okvire u skladu s poglavljem IV. Direktive Vijeća 2011/85/EU od 8. studenoga 2011. o zahtjevima za proračunske okvire država članica (*).

(*) SL L 306, 23.11.2011., str. 41.”

6. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svaka država članica sudionica dostavlja Vijeću i Komisiji informacije potrebne radi multilateralnog nadzora u redovitim vremenskim razdobljima na temelju članka 121. UFEU-a, u obliku programa stabilizacije koji osigurava neophodnu osnovu za održivost javnih financija, što pogoduje stabilnosti cijena, snažnom održivom rastu i stvaranju radnih mjesta.”;

(b) stavak 2. točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) srednjoročni proračunski cilj i kretanje prilagodbe prema tom cilju za saldo opće države kao postotak BDP-a za očekivano kretanje omjera duga opće države, planirano kretanje rasta državnih rashoda, uključujući odgovarajuću raspodjelu za bruto ulaganje u dugotrajnu imovinu, posebno vodeći računa o uvjetima i kriterijima za određivanje povećanja rashoda iz članka 5. stavka 1., planirano kretanje rasta državnih prihoda uz neizmijenjenu politiku i kvantificiranje planiranih diskrecijskih mjera za prihode;

(aa) podatke o implicitnim obvezama, povezane sa starenjem i potencijalnim obvezama, kao što su državna jamstva, s potencijalno velikim učinkom na račune opće države;

(ab) podatke o usklađenosti programa za stabilizaciju sa općim smjernicama ekonomskih politika i nacionalnim programom reformi;

(b) glavne pretpostavke o očekivanim ekonomskim kretanjima i važnim ekonomskim varijablama koje su relevantne za realizaciju programa stabilizacije, kao što su državni rashodi za ulaganja, realan rast BDP-a, zapošljavanje i inflacija;

(c) kvantitativnu ocjenu proračunskih i drugih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju ili predlažu kako bi se ostvarili ciljevi programa, koja obuhvaća analizu troškova i koristi glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući jačanje potencijala za održivi rast.”

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2a. Program stabilizacije temelji se na najvjerojatnijem makrofiskalnom scenariju ili na opreznijem scenariju. Makroekonomska i proračunska predviđanja uspoređuju se s posljednjim predviđanjima Komisije i prema potrebi predviđanjima drugih neovisnih tijela. Potrebno je obrazložiti značajne razlike između izabranog makrofiskalnog scenarija i predviđanja Komisi-

sije, posebno ako razina ili rast vanjskih pretpostavki znatno odstupaju od vrijednosti u predviđanjima Komisije.

Točna priroda podataka iz stavka 2. točaka (a), (aa), (b), (c) i (d) određuje se u usklađenom okviru koji utvrđuje Komisija u suradnji s državama članicama.”;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Podaci o kretanjima salda opće države i omjera duga, rastu državnih rashoda, planiranom kretanju rasta državnih prihoda pri neizmijenjenoj politici, primjereno kvantificiranim planiranim diskrecijskim mjerama u vezi prihoda i temeljnim ekonomskim pretpostavkama iz stavka 2. točaka (a) i (b) iskazuju se na godišnjoj osnovi, a obuhvaćaju prethodnu godinu, tekuću godinu i najmanje sljedeće tri godine.

4. Svaki program uključuje i podatke o njegovom statusu u kontekstu nacionalnih postupaka, posebno o tome je li program predstavljen nacionalnom parlamentu i je li nacionalni parlament imao mogućnost raspravljati o mišljenju Vijeća o prethodnom programu ili, ako je primjenjivo, o bilo kojoj preporuci ili upozorenju i je li parlament odobrio program.”;

7. članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

1. Programi stabilizacije dostavljaju se svake godine u travnju, po mogućnosti do sredine travnja, a najkasnije do 30. travnja.

2. Države članice objavljuju svoje programe stabilizacije.”;

8. članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

1. Na temelju ocjene Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, Vijeće u okviru multilateralnog nadzora na temelju članka 121. UFEU-a preispituje srednjoročne proračunske ciljeve koje su dotične države članice predstavile u programima stabilizacije, ocjenjuje jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program realne, je li kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju primjereno, uključujući razmatranje popratnog kretanja za omjer duga i jesu li mjere koje se poduzimaju ili predlažu dovoljne kako bi kretanje prilagodbe bilo dovoljno za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja tijekom ciklusa.

Vijeće i Komisija prilikom ocjene kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju ispituju ostvaruje li dotična država članica odgovarajuće godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja, iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera, što je potrebno za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja, s 0,5 % BDP-a kao mjerilom. Za države članice čija razina duga prelazi 60 % BDP-a ili koje imaju znatne rizike u pogledu održivosti sveukupnog duga, Vijeće i Komisija preispituju je li godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera iznad 0,5 % BDP-a. Vijeće i Komisija vode računa o tome ulaže li se veći napor u usklađivanje tijekom povoljnih gospodarskih razdoblja, dok bi napor mogao biti ograničen tijekom nepovoljnih gospodarskih razdoblja. Posebno treba uzeti u obzir neočekivane prihode i manjkove prihoda.

Dostatan napredak prema srednjoročnom proračunskom cilju ocjenjuje se na temelju cjelovite ocjene sa strukturnim saldonom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda. S tim ciljem Vijeće i Komisija ocjenjuju je li kretanje rasta državnih rashoda zajedno s učinkom mjera koje se poduzimaju ili planiraju na strani prihoda u skladu sa sljedećim uvjetima:

- (a) za države članice koje su postigle srednjoročni proračunski cilj, godišnje povećanje rashoda ne prelazi referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda;
- b) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj, godišnje povećanje rashoda ne prelazi referentnu srednjoročnu stopu rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda. Iznos manjka stope rasta državnih rashoda uspoređen sa referentnom srednjoročnom stopom potencijalnog rasta BDP-a određuje se osiguravanjem odgovarajuće prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju;
- (c) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj, diskrecijska smanjenja stavki državnih prihoda usklađuju se smanjenjem rashoda ili diskrecijskim povećanjem drugih vrsta državnih prihoda ili na oba načina.

Ukupni rashodi ne sadrže rashode za kamate, rashode za programe Unije koji su u cijelosti usklađeni s prihodima iz fondova Unije i nediskrecijske promjene u rashodima za naknade nezaposlenima.

Povećanje rashoda iznad srednjoročne reference ne smatra se kršenjem referentnog mjerila u mjeri u kojoj se u potpunosti prebija zakonski naloženim povećanjem prihoda.

Referentna srednjoročna stopa potencijalnog rasta BDP-a određuje se na temelju projekcija za buduće razdoblje i ocjena za prethodno razdoblje. Projekcije se ažuriraju u redovitim vremenskim razmacima. Komisija objavljuje metodu izračuna tih projekcija i tako dobivene referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a.

Prilikom određivanja kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju za države članice koje još nisu ostvarile taj cilj i prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države članice koje su ga već ostvarile, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita i da se očekuje da će se stanje proračuna vratiti na srednjoročni proračunski cilj u programskom razdoblju, Vijeće i Komisija uzimaju u obzir provedbu većih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući održivi rast kroz povećanje potencijala i stoga provjerljiv utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija.

Posebnu pozornost treba posvetiti mirovinskim reformama kojima se uvodi sustav s više stupova, a koji uključuje obvezan stup mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem. Državama članicama koje provode takve reforme dopušta se odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju ili od samoga cilja, s tim da to odstupanje treba odražavati iznos učinka izravnog povećanja reforme na saldo opće države, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita.

Vijeće i Komisija također ispituju omogućava li program stabilizacije postizanje održive i stvarne konvergencije unutar europodručja i pojačanu koordinaciju ekonomskih politika te jesu li ekonomske politike dotične države članice u skladu s općim smjernicama ekonomskih politika i smjernicama za zapošljavanje država članica i Unije.

U slučaju neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u razdobljima ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, državama članicama može se dopustiti privremeno odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz trećeg podstavka, pod uvjetom da se time srednjoročno ne ugrozi fiskalna održivost.

2. Vijeće i Komisija ispituju program stabilizacije u roku od najviše tri mjeseca od dostave. Vijeće, na preporuku Komisije i nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom, prema potrebi donosi mišljenje o programu. Ako Vijeće u skladu s člankom 121. UFEU-a smatra da bi ciljeve i sadržaj programa trebalo ojačati u vezi s kretanjem prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, Vijeće u svom mišljenju poziva državu članicu na prilagodbu svog programa.”;

9. članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

1. Kao dio multilateralnog nadzora u skladu s člankom 121. stavkom 3. UFEU-a, Vijeće i Komisija prate provedbu programa stabilizacije na temelju informacija koje dostave države članice sudionice, kao i na temelju ocjena Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, posebno s ciljem utvrđivanja stvarnih ili očekivanih značajnih odstupanja stanja proračuna od srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema njemu.

2. U slučaju uočenih znatnih odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz članka 5. stavka 1. trećeg podstavka ove Uredbe te s ciljem sprečavanja pojave prekomjernog deficita, Komisija u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a upućuje upozorenje dotičnoj državi članici.

U roku od mjeseca dana od dana usvajanja upozorenja iz prvog podstavka, Vijeće preispituje stanje i donosi preporuku za potrebne mjere politike, na osnovu preporuke Komisije i na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a. U preporuci se određuje rok od najviše pet mjeseci za rješavanje odstupanja. Rok se skraćuje na tri mjeseca ako Komisija u svom upozorenju smatra da je situacija posebno ozbiljna i da opravdava žurno djelovanje. Vijeće na prijedlog Komisije objavljuje preporuku.

U roku koji odredi Vijeće u preporuci u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a, dotična država članica izvješćuje Vijeće o poduzetom djelovanju kao odgovor na preporuku.

Ako dotična država članica ne poduzme odgovarajuće djelovanje u roku koji odredi Vijeće u preporuci iz drugog podstavka, Komisija odmah preporučuje Vijeću donošenje odluke putem kvalificirane većine kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću da donese revidiranu preporuku u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a o potrebnim mjerama u vezi politika.

U slučaju da Vijeće ne donese odluku o preporuci Komisije o tome da nije poduzeto učinkovito djelovanje, a propust dotične države članice da poduzme odgovarajuće mjere ustraje, Komisija nakon mjesec dana od svoje ranije preporuke preporučuje Vijeću donošenje odluke kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Smatra se da je Vijeće usvojilo odluku, osim ako običnom većinom odluči da će odbiti preporuku u roku od 10 dana od njezinog donošenja od strane Komisije. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću donošenje revidirane preporuke u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a.

Prilikom donošenja odluke o nepoštovanju iz četvrtog i petog podstavka glasaju samo članovi Vijeća, koji predstavljaju države članice sudionice, a Vijeće odlučuje ne uzimajući u obzir glas člana Vijeća koji predstavlja dotičnu državu članicu.

Vijeće dostavlja službeno izvješće Europskom vijeću o odlukama donesenim na odgovarajući način.

3. Odstupanje od srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema takvom cilju procjenjuje se na temelju cjelokupne ocjene sa strukturnim saldome kao referencome, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda, kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1.

Ocjena o tome je li odstupanje znatno uključuje sljedeće kriterije:

- (a) za državu članicu koja još nije postigla srednjoročni proračunski cilj, prilikom ocjene promjene u strukturnom saldu provjerava se je li odstupanje najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili najmanje 0,25 % BDP-a prosjeka godišnje u dvije uzastopne godine;
- (b) prilikom ocjene kretanja rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda, provjerava se ima li odstupanje ukupan učinak na proračunski saldo od najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili kumulativno u dvije uzastopne godine.

Odstupanje u kretanju rashoda ne smatra se znatnim ako je dotična država članica prešla srednjoročni proračunski cilj, vodeći računa o tome da mogućnost znatnih neočekivanih prihoda i proračunski planovi utvrđeni u programu stabilizacije ne ugroze ovaj cilj u programskom razdoblju.

Slično tome odstupanje se može izostaviti iz razmatranja kada proizlazi iz neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice, a koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u slučaju ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, pod uvjetom da to srednjoročno ne ugrožava fiskalnu održivost.”;

10. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svaka država članica nesudionica dostavlja Vijeću i Komisiji informacije potrebne u svrhu multilateralnog nadzora u redovitim vremenskim razdobljima na temelju članka 121. UFEU-a u obliku programa konvergencije, koji osigurava neophodnu osnovu za održivost javnih financija, što pogoduje stabilnosti cijena, snažnom održivom rastu i stvaranju radnih mjesta.”;

(b) stavak 2., točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) srednjoročni proračunski cilj i kretanje prilagodbe prema tom cilju za saldo opće države kao postotak BDP-a za očekivano kretanje omjera duga opće države, planirano kretanje rasta državnih rashoda, uključujući odgovarajuću raspodjelu za bruto ulaganja u dugotrajnu imovinu, posebno vodeći računa o uvjetima i kriterijima za određivanje povećanja rashoda iz članka 9. stavka 1., planirano kretanje rasta državnih prihoda pri neizmijenjenoj politici i kvantificiranju planiranih diskrecijskih mjera za prihode, srednjoročnim ciljevima monetarne politike, odnosu ovih ciljeva prema stabilnosti cijena i tečaja te postizanju održive konvergencije;

(aa) podaci o implicitnim obvezama, povezani sa starenjem i potencijalnim obvezama, kao što su državna jamstva s potencijalno velikim učinkom na račune opće države;

(ab) podaci o usklađenosti programa konvergencije s općim smjernicama ekonomskih politika i nacionalnim programom reformi;

(b) glavne pretpostavke o očekivanim ekonomskim kretanjima i važnim ekonomskim varijablama koje su relevantne za realizaciju programa konvergencije, kao što su državni rashodi za ulaganja, realan rast BDP-a, zapošljavanje i inflacija;

(c) kvantitativna ocjena proračunskih i drugih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju ili predlažu kako bi se ostvarili ciljevi programa, koja

obuhvaća analizu troškova i koristi glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući jačanje potencijala za održivi rast.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2a. Program konvergencije temelji se na najvjerojatnijem makrofiskalnom scenariju ili na opreznijem scenariju. Makroekonomska i proračunska predviđanja uspoređuju se s posljednjim predviđanjima Komisije i prema potrebi predviđanjima drugih neovisnih tijela. Potrebno je obrazložiti značajne razlike između izbranog makrofiskalnog scenarija i predviđanja Komisije, posebno ako razina ili rast vanjskih pretpostavki znatno odstupaju od vrijednosti u predviđanjima Komisije.

Točna priroda podataka iz stavka 2. točaka (a), (aa), (b), (c) i (d) određuje se u usklađenom okviru koji utvrđuje Komisija u suradnji s državama članicama.”;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Podaci o kretanjima salda opće države i omjera duga, rastu državnih rashoda, planiranom kretanju rasta državnih prihoda pri neizmijenjenoj politici, primjereno kvantificiranim planiranim diskrecijskim mjerama u vezi prihoda i temeljnim ekonomskim pretpostavkama iz stavka 2. točaka (a) i (b) iskazuju se na godišnjoj osnovi, a obuhvaćaju prethodnu godinu, tekuću godinu i najmanje sljedeće tri godine.

4. Svaki program uključuje i podatke o njegovom statusu u kontekstu nacionalnih postupaka, posebno o tome je li program predstavljen nacionalnom parlamentu i je li nacionalni parlament imao mogućnost raspravljati o mišljenju Vijeća o prethodnom programu ili, ako je primjenjivo, o bilo kojoj preporuci ili upozorenju i je li parlament odobrio program.”;

11. članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Programi konvergencije dostavljaju se svake godine u travnju, po mogućnosti do sredine travnja, a najkasnije do 30. travnja.

2. Države članice objavljuju svoje programe konvergencije.”;

12. članak 9. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 9.

1. Na temelju ocjene Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, Vijeće u okviru multilateralnog nadzora na temelju članka 121. UFEU-a preispituje srednjoročne proračunske ciljeve koje su dotične ciljeve države članice predstavile u programima konvergencije, ocjenjuje jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program realne, je li kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju primjereno, uključujući razmatranje popratnog kretanja za omjer duga i jesu li mjere koje se poduzimaju ili predlažu za poštovanje kretanja prilagodbe dovoljne za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja tijekom ciklusa i za ostvarivanje održive konvergencije.

Vijeće i Komisija prilikom ocjene kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju vode računa o tome je li veći napor u usklađivanje uložen tijekom povoljnih gospodarskih razdoblja, dok bi napor mogao biti dodatno ograničen tijekom nepovoljnih gospodarskih razdoblja. Posebno treba uzeti u obzir neočekivane prihode i manjkove prihoda. Za države članice čija razina duga prelazi 60 % BDP-a ili koje imaju znatne rizike u pogledu održivosti sveukupnog duga, Vijeće i Komisija preispituju je li godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera više od 0,5 % BDP-a. Za države članice koje sudjeluju u ERM2, Vijeće i Komisija ispituju ostvaruje li dotična država članica odgovarajuće godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera, što je potrebno za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja s 0,5 % BDP-a kao mjerilom.

Dostatan napredak prema srednjoročnom proračunskom cilju ocjenjuje se na temelju cjelovite ocjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda. S tim ciljem Vijeće i Komisija ocjenjuju je li kretanje rasta državnih rashoda zajedno s učinkom mjera koje se poduzimaju ili planiraju na strani prihoda u skladu sa sljedećim uvjetima:

- (a) za države članice koje su postigle srednjoročni proračunski cilj godišnji rast rashoda ne prelazi referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda;
- b) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj godišnji rast rashoda ne prelazi referentnu srednjoročnu stopu rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda.

Iznos manjka stope rasta državnih rashoda uspoređen sa referentnom srednjoročnom stopom potencijalnog rasta BDP-a određuje se osiguravanjem odgovarajuće prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju;

- (c) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj diskrecijska smanjenja stavki državnih prihoda usklađuju se smanjenjem rashoda ili diskrecijskim povećanjem drugih vrsta državnih prihoda ili na oba načina.

Ukupni rashodi ne sadrže rashode za kamate, rashode za programe Unije koji su u cijelosti usklađeni s prihodima iz fondova Unije i nediskrecijske promjene u rashodima za naknade u vrijeme nezaposlenosti.

Povećanje rashoda iznad srednjoročne reference ne smatra se kršenjem referentnog mjerila, u mjeri u kojoj se on u potpunosti prebija zakonski naloženim povećanjem prihoda.

Referentna srednjoročna stopa potencijalnog rasta BDP-a određuje se na temelju projekcija za buduće razdoblje i ocjena za prethodno razdoblje. Projekcije se ažuriraju u redovitim vremenskim razmacima. Komisija objavljuje metodu izračuna tih projekcija i tako dobivene referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a.

Prilikom određivanja kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju za države članice koje još nisu ostvarile taj cilj i prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države članice koje su ga već ostvarile, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita i da se očekuje da će se stanje proračuna vratiti na srednjoročni proračunski cilj u programskom razdoblju, Vijeće i Komisija uzimaju u obzir provedbu većih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući održivi rast kroz povećanje potencijala i stoga provjerljiv utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija.

Posebnu pozornost treba posvetiti mirovinskim reformama kojima se uvodi sustav s više stupova, a koji uključuje obvezan stup mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem. Državama članicama koje provode takve reforme dopušta se odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju ili od samog cilja, s tim da to odstupanje treba odražavati iznos učinka izravnog povećanja reforme na saldo opće države, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita.

Vijeće i Komisija također ispituju omogućava li program konvergencije postizanje održive i stvarne konvergencije unutar europodručja i pojačanu koordinaciju ekonomskih politika te jesu li ekonomske politike dotične države članice u skladu sa općim smjericama ekonomskih politika i smjericama za zapošljavanje država članica i Unije. Osim toga Vijeće za države članice sudionice ERM2 ispituje osigurava li program konvergencije nesmetano sudjelovanje u tečajnom mehanizmu.

U slučaju neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u razdobljima ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, državama članicama može se dopustiti privremeno odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz trećeg podstavka, pod uvjetom da se time srednjoročno ne ugrozi fiskalna održivost.

2. Vijeće i Komisija ispituju program konvergencije u roku od najviše tri mjeseca od njegove dostave. Vijeće na preporuku Komisije i nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom prema potrebi donosi mišljenje o programu. Ako Vijeće u skladu s člankom 121. UFEU-a smatra da bi ciljeve i sadržaj programa trebalo ojačati u vezi s kretanjem prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, Vijeće u svom mišljenju poziva državu članicu na prilagodbu programa.”;

13. članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

1. Kao dio multilateralnog nadzora u skladu s člankom 121. stavkom 3. UFEU-a, Vijeće i Komisija prate provedbu programa konvergencije na temelju informacija koje dostave države članice, kao i na temelju ocjena Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, posebno s ciljem utvrđivanja stvarnih ili očekivanih značajnih odstupanja od proračunskog stanja iz srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema njemu.

Osim toga Vijeće i Komisija nadziru ekonomske politike država članica nesudionica s obzirom na ciljeve programa konvergencije, s ciljem osiguranja da su njihove politike usmjerene prema stabilnosti, čime se izbjegavaju neujednačenosti i prekomjerne fluktuacije nominalnog tečaja.

2. U slučaju uočenih znatnih odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz članka 9. stavka 1. trećeg podstavka ove Uredbe te s ciljem sprečavanja pojave prekomjernog deficita, Komisija

u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a upućuje upozorenje dotičnoj državi članici.

U roku od mjesec dana od usvajanja upozorenja iz prvog podstavka, Vijeće preispituje stanje i donosi preporuku za potrebne mjere politike na osnovu preporuke Komisije i na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a. U preporuci se određuje rok od najviše pet mjeseci za rješavanje odstupanja. Rok se skraćuje na tri mjeseca ako Komisija u svom upozorenju smatra da je situacija posebno ozbiljna i da opravdava žurno djelovanje. Vijeće na prijedlog Komisije objavljuje preporuku.

U roku koji odredi Vijeće u preporuci u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a dotična država članica izvješćuje Vijeće o poduzetom djelovanju kao odgovor na preporuku.

Ako dotična država članica ne poduzme odgovarajuće djelovanje u roku koji odredi Vijeće u preporuci iz drugog podstavka, Komisija odmah preporučuje Vijeću donošenje odluke putem kvalificirane većine kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću donošenje revidirane preporuke u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a o potrebnim mjerama u vezi politika.

U slučaju da Vijeće ne donese odluku o preporuci Komisije o tome da nije poduzeto učinkovito djelovanje, a propust dotične države članice da poduzme odgovarajuće djelovanje ustraje, Komisija nakon mjesec dana od svoje ranije preporuke preporučuje Vijeću donošenje odluke kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Smatra se da je Vijeće usvojilo odluku, osim ako običnom većinom odluči da će odbiti preporuku u roku od 10 dana od njezinog donošenja od strane Komisije. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću donošenje revidirane preporuke u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a.

Prilikom donošenja odluke o nepoštovanju iz četvrtog i petog podstavka Vijeće odlučuje ne uzimajući u obzir glas člana Vijeća koji predstavlja dotičnu državu članicu.

Vijeće dostavlja službeno izvješće Europskom vijeću o odlukama donesenim na odgovarajući način.

3. Odstupanje od srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema takvom cilju procjenjuje se na temelju cjelokupne ocjene sa strukturnim saldonom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda, kako je utvrđeno u članku 9. stavku 1.

Ocjena o tome je li odstupanje znatno uključuje sljedeće kriterije:

(a) za državu članicu koja još nije postigla srednjoročni proračunski cilj prilikom ocjene promjene u strukturnom saldu provjerava se je li odstupanje najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili tijekom dvije uzastopne godine u prosjeku najmanje 0,25 % BDP-a godišnje;

(b) prilikom ocjene kretanja rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda provjerava se ima li odstupanje ukupan učinak na proračunski saldo od najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili kumulativno u dvije uzastopne godine.

Odstupanje u kretanju rashoda ne smatra se znatnim ako je dotična država članica prešla srednjoročni proračunski cilj, vodeći računa o tome da mogućnost znatnih neočekivanih prihoda i proračunski planovi utvrđeni u programu konvergencije ne ugroze ovaj cilj u programskom razdoblju.

Slično tome odstupanje se može izostaviti iz razmatranja kada proizlazi iz neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice, a koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u slučaju ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, pod uvjetom da to srednjoročno ne ugrožava fiskalnu održivost.”;

14. umeće se sljedeći odjeljak.

„ODJELJAK 3A

NAČELO STATISTIČKE NEOVISNOSTI

Članak 10.a

Kako bi se zajamčilo da se multilateralni nadzor temelji na zdravim i neovisnim statističkim podacima, države članice jamče profesionalnu neovisnost nacionalnih statističkih tijela, u skladu s Kodeksom prakse europske statistike, kako je utvrđeno u Uredbi (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici (*). To uključuje minimalno:

(a) transparente postupke zapošljavanja i otpuštanja koji se moraju temeljiti isključivo na profesionalnim kriterijima;

(b) proračunska sredstva koja se moraju odobriti na godišnjoj ili višegodišnjoj osnovi;

(c) dan objave ključnih statističkih podataka koji mora biti određen znatno unaprijed.

(*) SL L 87, 31.3.2009., str. 164.”

15. umeće se sljedeći članak:

„Članak -11.

1. Komisija osigurava trajni dijalog s relevantnim tijelima država članica u skladu s ciljevima ove Uredbe. S tim ciljem Komisija posebno provodi misije radi ocjene gospodarske situacije u državi članici i utvrđivanja svih rizika ili poteškoća prilikom ispunjavanja ciljeva ove Uredbe.

2. Komisija može provesti pojačane misije nadzora u državama članicama koje su predmetom preporuke izdane u skladu s člankom 6. stavkom 2. ili člankom 10. stavkom 2. s ciljem izravnog nadzora. Dotične države članice daju sve potrebne informacije za pripremu i provedbu tih misija.

3. Kada je dotična država članica, država članica sudionica ili država članica sudionica ERM2, Komisija može prema potrebi pozvati predstavnike Europske središnje banke na sudjelovanje u nadzornim misijama.

4. O ishodu misija iz stavka 2. Komisija izvješćuje Vijeće i prema potrebi može donijeti odluku o objavljivanju nalaza.

5. Prilikom organiziranja misija iz stavka 2. Komisija dostavlja privremene nalaze dotičnim državama članicama radi očitovanja.”;

16. umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

1. Do 14. prosinca 2014. i nakon toga svakih 5 godina Komisija objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe.

Ovo izvješće između ostalog procjenjuje:

(a) učinkovitost ove Uredbe, posebno jesu li se odredbe koje uređuju postupke odlučivanja pokazale dovoljno snažnim;

(b) napredak u osiguranju pojačane koordinacije ekonomskih politika i trajne konvergencije gospodarskih učinaka država članica u skladu s UFEU-om.

2. Ovo je izvješće prema potrebi popraćeno prijedlogom izmjena ove Uredbe, uključujući postupke odlučivanja.

17. Upućivanja na „članak 99. Ugovora” zamjenjuju se u cijeloj Uredbi upućivanjima na „članak 121. UFEU-a”.

Članak 2.

3. Izvješće se prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.”;

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. studenoga 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
W. SZCZUKA